

dem fra naturens hånd. Folketinget skal så at sige gøre sig selv til skabergud, der laver virkeligheden om.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil spurgte i sin afsluttende tale, hvordan det kunne være, at Venstre før var gået ind for at tillade stedbarnsadoption også i homoseksuelle forhold.

Hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil kigger tilbage i de referater, der ligger, så er der faktisk en helt klar og entydig forklaring på det. Det er de enkelte tilfælde, der kan opstå, hvor man forestiller sig et par, hvor faderen og moderen går fra hinanden. Faderen går måske ind i et homoseksuelt forhold, moderen dør. Så skal der være en mulighed for, at barnet fortsætter i sine familierelationer, og at arv osv. kan foregå efter ordentlige forhold, så det barn har de samme arverettigheder, som hvis det var hos sine biologiske forældre.

Det var årsagen til, at Venstre på daværende tidspunkt gik med og stemte for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis man mener, at barnets tarv – jeg er glad i øvrigt for, at der kom en forklaring på det historiske i det – ikke bliver varetaget af homoseksuelle forældre, så vil konsekvensen vel være, at man skal sætte de sociale myndigheder ind.

Det ved jeg at Venstre aldrig ville gøre i denne her sammenhæng. Men det betyder jo også, at man har taget et skridt. Det betyder altså, at man faktisk anerkender, at homoseksuelle forældre godt kan varetage barnets tarv, for hvis man ikke mente det, så ville man pudse de sociale myndigheder på dem. Ville man ikke?

Kl. 20.40

Så vil jeg sige til Dansk Folkeparti, at jeg ikke ved, hvor meget mening der er i overhovedet at diskutere det her, som jeg sagde tidligere, med Dansk Folkeparti, eftersom vi ligger for langt fra hinanden, når Dansk Folkeparti fortsat mener, at Gud forener os i ægteskabet, til døden os skiller, og at det er udgangspunktet.

Men jeg vil også sige, hvis jeg skal svare på spørgsmålet, at hvis der nu slet ingen lovgivning var, så ville folk, herunder homoseksuelle par, jo blot kunne tage børn til sig fra børnehjem, børn, som var efterladt til børnehjem. Det ville være situationen, hvis der ingen lovgivning var.

Det vil sige, at dér, hvor vi aktivt vil gøre noget, er dér, hvor vi går ind og sikrer barnets tarv. Det er dér, hvor vi siger, at der skal være krav om, at det kommer igennem en godkendelsesprocedure.

Så det aktive skridt ligger i beskyttelsen af barnets tarv. Det ligger ikke i, at vi åbner op for, at homoseksuelle kan få børn, for hvis der ingen lovgivning var, så ville de jo blot kunne tage dem til sig.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne endnu en gang uddybe stedbarnsadoptionen. Hvis vi tænker os et barn, der har boet alene med sin biologiske moder, faderen er flyttet sammen med en anden partner i et homoseksuelt forhold, så er der to ting, der er vigtige. Det er, at barnet stadig kan blive i et familierelationsforhold hos sin biologiske far. Den ene af parterne her er altså den biologiske far. Og så er der alle de arveretlige regler. Det er vigtigt, at barnet i den sammenhæng her, i de eksempler her, som der heldigvis er ganske få af, har de samme rettigheder, som andre børn har.

Det var de meget væsentlige grunde.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det bliver efterhånden lidt manisk med fru Pernille Rosenkrantz-Theils religionsforskrækkelse.

Det er efterhånden sådan, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke kan tage ordet heroppe, uden at hun først skal stampe lidt i jorden og sige: Jeg tror ikke på Gud, jeg tror ikke på Gud, jeg tror ikke på Gud! Jamen det er da gået op for os, og vi er for resten fløjtende ligeglade. Det er jo slet ikke det, sagen drejer sig om.

Jeg vil godt sige, at når fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger: Jamen, hvis det er sådan, så kan homoseksuelle jo bare få børn, så er der jo slet ikke nogen regulering af området, så er det jo lige præcis det, der er min pointe. Det er jo ikke sikkert, at alle områder skal reguleres af lovgivningsmagten. Det kunne være, at folk skulle finde ud af noget selv. Ja, homoseksuelle kan bare gå ud og få børn, men lovgivningsmagten skal da ikke bestemme, at de kan noget, de ikke kan sammen.

Lad mig så sige til sidst, at Viggo Hørup engang fortalte en historie om et folketingsudvalg, der skulle give skoven en farve. Det diskuterede de langt og bredt, og så gik de ud i skoven, og så